

Στη Γερμανία τα προϊόντα που περιέχουν πρόπολη υπόκεινται στη νομοθεσία για τα φαρμακευτικά προϊόντα όσον αφορά την παρασκευή, τη διανομή και την πώλησή τους. Για το λόγο αυτό πωλούνται αποκλειστικά στα φαρμακεία.

1. Μπορεί η Επιτροπή να αναφέρει σε ποιά κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης η πρόπολη επιτρέπεται να πωλείται απευθείας από τους μελισσοκόμους;
2. Συμβιβάζεται η διαφορετική αυτή μεταχείριση με τις διατάξεις της εσωτερικής αγοράς;

Απάντηση του κ. Bangemann εξ ονόματος της Επιτροπής

(14 Ιανουαρίου 1998)

Η Επιτροπή δεν έχει λάβει πληροφορίες σχετικά με τη ρύθμιση των πωλήσεων πρόπολης από μελισσοκόμους στα διάφορα κράτη μέλη.

Η διάθεση στο κοινό φαρμακευτικών προϊόντων κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ της 26ης Ιανουαρίου 1965 περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φάρμακα (¹), εξακολουθεί να ρυθμίζεται από τα κράτη μέλη και δεν υπάρχει σχετική κοινοτική νομοθεσία στον εν λόγω τομέα. Αυτό παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να διατηρούν εν ισχύει διατάξεις σύμφωνες με τα άρθρα 30 έως 36 της συνθήκης ΕΚ οι οποίες περιορίζουν στα φαρμακεία μόνο τη δυνατότητα διάθεσης φαρμάκων στο κοινό και να απαγορεύουν στο έδαφός τους οιαδήποτε άλλη μορφή διάθεσης φαρμάκων στο κοινό.

(¹) ΕΕ 22 της 9.2.1965

(98/C 187/160)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3986/97

υποβολή: Georges Berthu (I-EDN) προς το Συμβούλιο

(15 Ιανουαρίου 1998)

Θέμα: Τραπεζογραμμάτια σε Ευρώ, διακριτικά εθνικά σήματα

Το Συμβούλιο του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ινστιτούτου (ΕΝΙ) έκρινε, στις 3 Δεκεμβρίου 1996, ότι οι δύο όψεις των τραπεζογραμμάτων σε Ευρώ, θα πρέπει να είναι ταυτόσημες σε όλες τις χώρες και δεν θα πρέπει να φέρουν κανένα διακριτικό εθνικό σήμα. Η θέση αυτή οδηγεί σε πλάγια λύση ενός ουσιαστικού προβλήματος: εάν τα τραπεζογραμμάτια δεν διαφέρουν από χώρα σε χώρα, θα είναι πρακτικά αδύνατη η «απομάκυνση» μιας χώρας σε περίπτωση σοβαρής κρίσης που θα απειλεί την επιβίωση του συστήματος. Με τον τρόπο αυτό σε ορισμένες ακραίες περιπτώσεις θα αυξηθεί ο κίνδυνος γενικής κατάρρευσης του εν λόγω συστήματος.

Δεν κρίνει το Συμβούλιο ότι το Συμβούλιο του ΕΝΙ, λαμβάνοντας την πολιτική αυτή απόφαση — η οποία συχνά παρουσιάζεται ως οριστική απόφαση από τα ευρωπαϊκά έντυπα — έχει υπερβεί τις αρμοδιότητες που υπέχει από το άρθρο 109 ΣΤ-3 της Συνθήκης, το οποίο του παρέχει την εξουσία απλώς και μόνο να επιβλέπει την «τεχνητή προπαρασκευή» των μελλοντικών τραπεζογραμμάτων,

(98/C 187/161)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3987/97

υποβολή: Georges Berthu (I-EDN) προς το Συμβούλιο

(15 Ιανουαρίου 1998)

Θέμα: Τραπεζογραμμάτια σε Ευρώ, διακριτικά εθνικά σήματα

Η θέση του Συμβουλίου του ΕΝΙ της 3ης Δεκεμβρίου 1996 η οποία απαγορεύει τα εθνικά διακριτικά σήματα επί των μελλοντικών τραπεζογραμμάτων σε Ευρώ, δεν φαίνεται να έχει αποτελέσει αντικείμενο μιας πραγματικής δημοκρατικής ανταλλαγής απόψεων. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δουβλίνου (13-14 Δεκεμβρίου 1996) απλώς και μόνο «ενημερώθηκε» χωρίς ωστόσο να υπάρχει στα συμπεράσματά του οποιοδήποτε ίχνος ρητής αποδοχής της απόφασης αυτής, ούτε καν δε μνεία του συγκεκριμένου αυτού σημείου.

Η παντελής αυτή απουσία δημοκρατικού ελέγχου προβλέπεται περιέργως από την ίδια τη Συνθήκη σε αντίθεση με τις διατάξεις της ίδιας αυτής Συνθήκης για τα μελλοντικά κέρματα. Δεν φρονεί ωστόσο το Συμβούλιο ότι για ένα θέμα τόσο σημαντικό, τα κράτη θα έπρεπε να συμμετάσχουν κατά κάποιον τρόπο στη λήψη της αποφάσεως; Θα μπορούσε να δεχθεί κανείς ότι δεν θα υπάρχει οποιοσδήποτε κοινοβουλευτικός έλεγχος επί οιοδήποτε επιπέδου;